

Громадська Думка

ПЕРЕДПЛАТА:

(Ціна 1. прим. в таборі 4 ф.)
" " поза таб. 5 ф.)
На місяць в таборі . . . 30 ф.
" " поза табор. 40 ф.
На 3 місяці в таборі . . . 80 ф.
" " поза таб. 1 м. 20 ф.

ЧАСОПИСЬ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ у ВЕДЛЯРІ.

— ВИХОДИТЬ ЩО ЧЕТВЕРГА Й ЩО НЕДІЛІ. —

АДРЕСА:

Ukrainischer
Unterrichts-Ausschuss
Lagerzeitung
— in Wetzlar. —

Видає „Видавниче Товариство імені В. Грінченка“.

Ч. 69. (пб).

Четвер, 11 жовтня 1917.

Рік III.

З переломової хвилі на Україні.

Тільки послідні вісти, які наспіли до нас з Росії, вказують на те, що переломова хвиля на Україні покінчена. З дотеперішніх чуток, які доходили до нас, неможливо було виробити собі ясного образу на всі ті події, що відбувалися на Україні. З одного боку писалося про уступлення Винниченка і навіть цілого Секретаріату, з другого боку доходили до нас тривожні вістки про зріст впливу чорносотенців, котрі звісною своєю провокацією і нападом на український полк ім. Б. Хмельницького хотіли розбити та скомпромітувати весь український рух в хвилі, коли російське правительство стояло перед затвердженням автономії для України. Далі запанувала на якийсь час мовчанка: ніхто нігде не згадував про наш визвольний рух, що серед нас тут на чужині викликало ще більше занепокоєння. Отже тепер, маючи точніші вісти про все те, що за той час сталося, хочемо нашим читачам пригадати дещо з минулого, щоб теперішнє положення стало нам тим яснійшим.

Як звісно, в день 16. липня, запала згода між У. Ц. Радою і представниками центрального правительства, котрі в тій цілі самі прибули до Києва. Наслідком тої умови була заява російського правительства, що признала Генеральний Секретаріат найвищою краєвою властю на Україні, відповідальною лиш перед У. Ц. Радою. Обовязком Г. Секретаріату було виробити законопроекти як в справі свого відношення до російського правительства, так і до У. Ц. Ради, та в справі національного, політичного та економічного життя на Україні. На основі цієї умови зібрана ся У. Ц. Рада й по довгих нарадах прийняла дня 29. липня статут Генерального Секретаріату, котрий установає взаїмні відносини між цим органом краєвої влади і У. Ц. Радою, як парламентом з одного боку, і між Секретаріатом і російським правительством з другого боку. По думці цього статуту Генеральний Секретаріат мав складатися з 14 секретарів, а іменно: 1) секретаря

внутрішніх справ, 2) фінансових, 3) військових, 4) харчових, 5) земельних, 6) юстиції, 7) просвіти, 8) справ національних, 9) торгівлі й промислу, 10) пошти й телеграфу, 11) робіт публичних, 12) залізниць, 13) генерального контролера і 14) генерального писаря. Генеральний Секретаріат формується по думці статуту У. Ц. Радою й тільки перед нею відповідальний. Компетенція його мала бути досить широкою, бо всі урядові органи на Україні, оскільки вони не є виборними, покликають ся Г. Секретаріатом і перед ним за свою діяльність відповідають. Крім цього Г. Секретаріат мав розпоряджати ся всім бюджетом, ухваленим У. Ц. Радою на потреби всієї України. Про границі українських земель, на котрі малаб розтягати ся власть Секретаріату, не згадується в статуті, однак ніхто з українців не сумнівав ся, що автори української конституції, укладаючи її, мали на думці всі українські губернії, де переважає українське населення.

З початком серпня виїжджають представники У. Ц. Ради в особі Винниченка, Барановського та Рафеса до Петрограду, щоб ухвалений У. Ц. Радою статут предложити російському правительству до затвердження. Дня 7. серпня відбула ся під проводом міністра Некрасова перша приватна нарада між українськими делегатами й російськими юристами як бароном Нольде, Гальперіном та Бартом, на якій обговорювано предложений Ц. Радою статут. Але зараз на початку наради показало ся, що панове кадети були дуже невдоволені цим статутом, який на їх думку виходив по-за границі конституції автономного краю. Слідуючого дня відбула ся вже офіційна конференція також під проводом Некрасова, на котрій російські юристи предложили свій проект статуту, котрий зовсім відбігав від проекту У. Ц. Ради. Винниченко, висидівши кілька неділей в Петрограді й бачучи, що переговори з кадетами до нічого не доведуть, кидася Петроград і вертає до Києва, де 18. серпня мало розпочати ся повне засі-

даннє У. Ц. Ради для вислухання звіту делегатів про переговори з російським правительством.

Тимчасом російське правительство, не ждучи згоди з боку У. Ц. Ради, проголошує дня 17. серпня с. р. інструкцію для Генерального Секретаріату, котра оказала ся прямим запереченням та зламанням угоди, заключеної 16. липня.

Перше всього великою несподіванкою для цілої України є § 2. інструкції, де говорить ся, що повноважність Генерального Секретаріату розтягається лиш на 5 губерній: київську, волинську, подільську, полтавську й чернігівську. Вправді говорить ся дальше в тій параграфі, що другі українські губернії можуть бути прилучені до України, коли згодять ся на це поодинокі земства, але те застереження вказує все на нещирість та недовіре російського правительства до українського народу. Другою не менше болючою несподіванкою є зменшення числа генеральних секретарів з 14 на 9, а з того числа 4 секретарів обовязково мусять бути не-українського походження. Коли зважимо дальше, що при секретаріаті для національних справ статут заповідає ще трьох товаришів секретаря по національних справах також не-Українців, то ясно стає нам, до чого зміряє російське правительство. Справа тим більше для нас болюча, що російське правительство не згодилося на утворення саме одних з найважнійших для України міністерств, іменно: пошти та телеграфу, залізниць, суду та воєнних справ. З цього рішення правительства бачимо, що воно хоче за всяку ціну удержати єдність Росії по крайній мірі в економічній та військовій області. Але ми знаємо, що коли залізниця, пошта та телеграф не буде в наших руках, а лишать ся на далі в московських, то й на далі всі місця при залізничних дорогах та поштових урядах будуть обсаджувати ся московськими зайдами, а український народ буде змушений шукати роботи або в Америці або йти на Сибір болота сушити, як за царських часів. Усунення знов міністерства війни робить цілу автономію ілюзоричною (пустона-

дійною), бо Україна, не маючи свого власного війська, не зможе в разі потреби боронити здобутих своїх прав та вольности.

Одним словом—куцу автономію видумали для нас панове кадети. Тому слушно назвав цю інструкцію священик Матюк з Холмщини „мертвою дитиною недавно повичаної пари—демократичного Петрограду й буржуазійної Москви“.

Дня 18. серпня зібрана ся У. Ц. Рада, щоб порадитися над інструкцією російського правительства. Наради тривали цілий чотири дні, а учувало в них поперх 353 делегатів. Наради були дуже бурливі. Майже всі бесідники, не виключаючи російських, польських та жидівських представників, всі як найгострійше поставились до правительственной інструкції, чого доказом прийняті подавляючою більшістю голосів (257) резолюції, які в попередньому числі нашої часописі подані. Осуджуючи в суті річи цю інструкцію, як подиктовану недовірем до змагань усієї демократії України, У. Ц. Рада станула все таки на тій становищі, що розум політичний наказує не відкидати цієї інструкції, а прийняти її як основу для дальшої боротьби за визволення України.

Ухвалено предложити з числа 14 секретарів Ради 9 генеральних секретарів до затвердження центральному правительству, а інших п'ять сповнятиме свої обовязки виключно з рамени Ради.

Послідні вісти, що наспіли з Росії, доносять, що й центральне правительство зробило від себе малу уступку, бо згодило ся, аби в числі 9 секретарів засідало не чотирох не-Українців, як сказано було раніше, а лише трьох, так що дві третини місць в Секретаріаті лишили ся в руках Українців. З другого боку знов надходять радісні вістки, що земства в деяких з тих губерній, які російське правительство виключило в своїй інструкції з під впливу і влади Генерального Секретаріату, заявили свою волю прилучитися до намічених п'яти губерній.

Винниченко, що на якийсь час уступив був з посади пре-

зидента Секретаріату, знов зайняв председательство в новоутворенім Секретаріаті, в склад якого ввійшли, крім Винниченка, професор петроградського університету Туган-Барановський—як секретар фінансів, торговлі і промислу, проф. Стешенко—як секретар просвіти, Савченко-Більський—як секретар хліборобства, Шульгин—як секретар національних справ, Зарубін—як секретар публичних робіт і Рафес—як державний контролёр. Про дальших двох кандидатів на разі часописі не згадують. Надіємось, що скоро наступить затвердження цілого Генерального Секретаріату російським правительством.

В той спосіб криза в українським правительстві була на разі покінченою. Україна одержує автономію, хоч правда дуже вузьку і ограничену, але яку однакж мусимо уважати великим здобутком.

З тим більшою енергією і запалом мусить ціла Україна робити приготування до виборів делегатів на українські та російські установчі збори, на яких справа автономії для України має остаточно рішитись, і з тим більшою енергією мусить готуватись Україна до дальшої боротьби за повну свою самостійність.

C. K.

Колі ж кінець?.. Четвертий рік Війна, роздори межі людом, І люд вже так до них привик, Що мир здаєть ся просто—чудом. Смішне тепер і слово „мир“, Війна пішла тепер у моду; Лютує чоловік, мов звір, І лє невину кров, як воду. Війна скажений ураган

Спершу гуляв лиш по Європі, Тепер сягнув за океан, А там... всю землю він обхопить... Уже мало є таких держав, Які ще й досі не воюють: Їх час, як видно, не настає, Та ще й воєні забенкетують... Щоб помирить людей, мабуть У їхні дикі бенкети, Вмішати ся треба як небудь Жильціям сусідньої планети...

5. жовтня 1917. р.

Zet.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ.

3 українського війська.

П. Т. А. у телеграмі з Києва повідомляє:

Українська армейська Рада оголошує, що в деяких дивізіях, які призначено доповнювати виключно Українцями, розпускають ся провокаційні слухи, немаче-б то всі офіцери й салдати не-Українці будуть перенесені в сах дивізії проти їхнього бажання до ничих відділів. Армейська Рада, пояснюючи, що українці лежать не в усуненню з дивізії всіх старожилів, але в доповненню їх виключно Українцями, уважає зрадником кожного, хто поширює слухи, які роблять ворожнечу між українською й російською демократією, і визнає армейські організації поклясти край діяльності таких осіб. Рада звертає ся до корпусних, дивізійних і полкових комітетів, які допоможуть українській революційній демократії відмежувати ся від реакційних елементів.

Спинення слідства проти полков. Ю. Капкана.

„Діло“ подає за „Кіевской Мыслью“ з дня 31. серпня н. ст., що бушого полковника першого українського полку ім. Богдана Хмельницького Ю. Капкана, якого усунули від обовязку й проти якого вело ся слідство, повідомлено, що слідство проти нього встановлено. Полков-

ник Ю. Капкан подав рапорт, щоби привернено йому права команданта Як подавало ся раніше нашим читачам, усунення від обовязків і арешт полк. Ю. Капкана зроблено на розпорядок верховного головнокомандуючого після відомого нападу російських кирасірів на полк ім. Б. Хмельницького до переведення слідства, яким мало выяснити ся, чи не винні були самі українські салдати в сутичці з кирасірами. А таке обвинувачення робила російська преса.

Тепер же, повідомивши про припинення слідства проти полковника Ю. Капкана, признано цим самим, що винні українських салдатів полку ім. Богдана Хмельницького в викликаюмих названих сумних події, наслідком яких упало 16 жертв,— не має, значить з боку російських кирасірів була ганебна провокація.

Ген. Кондратович—представник Укр. Ц. Ради при генеральнім штабі.

В тім самім числі „Діло“ подаєть ся за тим самим джерелом, що Укр. Центральна Рада вибрала своїм представником при генеральнім штабі генерала Кондратовича, члена Українського Військового Генерального Комітету. Але Кондратовичові, проти якого ведеть ся слідство в справі полуботківців, не дозволено до покінчення слідства вийхати до Петрограду.

Київська Рада салдатських депутатів.

Утворена на початку революції Рада салдатських депутатів у Києві опинила ся була в руках неприхильних українському рухові елементів. Головою Ради був якийсь Таск, російський соц. дем. меншевик, поведення якого в справі організації полку ім. Б. Хмельницького та в інших українських справах викликало серед Українців справедливе обурення. Українці становили в Раді досить поважне число (около 100 на 300 з чимсь депутатів), але, будучи в меншості, не могли впливати на діяльність Ради в бажаним для себе напрямі. Як показало ся пізніше при но-

вих виборах депутатів од військових частей, перевага Росіян була випадковою, „захватною“ і зовсім не відповідала чисельному відношенню Українців і не-Українців у військових частях і впливові не-українських партій на салдатські маси. Дня 21. серпня, як подає „Кіевская Мысль“, відбули ся вибори виконуючого комітету Ради по засаді пропорціональності. Бороло ся 5 лїст. У виборах брало участь 285 депутатів. Найбільше голосів зібрала лїста українських соціалістів (137), потім лїста російських соціалістів-революціонерів (83). Соціалдемократи меншевики, які в попередній Раді мали найбільше голосів, зібрали тепер лише 32 голоси, соціалдемократи большевики—19 голосів і російські народні соціалісти та трудовики—5 голосів. Вибрано: десятюх українських соціалістів: Григорієва (безп.), Марченка (с.-д.), Бєсала (с.-р.), Проконенка (с.-д.), Вєдулу (с.-р.), Корольчука (с.-р.), Карпенка (с.-д.), Коцюбу (с.-р.), Постного (с.-р.); шістьох російських соціалістів-революціонерів: Рябцова, Аласіна, Точіліна, Кузінювча, Телешова й Марченка; трьох російських соц. дем. меншевиків: Таска, Страхова й Ніколаєва й одного російського соц.-дем. большевика Богданова. До президії Ради вибрано таких осіб: Григорієва головою, Рябцова та Страхова заступниками голови, Телешова й Точіліна членами, Дригу (у. с.-р.) секретарем, Коцюбу заступником секретаря.

Відгомін справи полуботківців.

„Русское Слово“ з дня 10. серпня н. с. доносить з Києва, що 7. серпня в день п'ять міліціонерів конвоювали на Печерськ для замкнення в Косім Канонії одного з провідників бунту полуботківців Бугаєва й солдата Білика. Коло гіпнодрому арештовані буцім-то пробували утекти. Міліціонери вистрілили й убили Білика, а тяжко ранили Бугаєва, що по дорозі до шпиталю скіявни житте. Стрільняна на гіпнодромі стягула три до чотиротисячну товпу, головою салдатів, котрі окружил труп салдата Білика й піднесли крик, що вбито не-

3 засідань У. Ц. Ради.

Дебати над інструкцією російського правительства для Українського Генерального Секретаріату.

„Кіевская Мысль“ з 19.—23. н. ст. серпня приносить звідомлення з 6. сесії Української Центральної Ради, яка відбула ся в днях 18.—22. серпня н. с. і була присвячена дебатам над інструкцією російського правительства для Українського Генерального Секретаріату. З огляду на те, що інструкція—державний акт, який кладе перші основи під автономію України, подаємо докладне звідомлення про хід дебат над сим актом на сесії У. Ц. Ради, як важний матеріал для пізнання сучасної політичної думки на закордонній Україні. (Резолюцію, якою У. Ц. Рада означила своє становище супроти інструкції, подали ми вже в попереднім числі Ред.).

Сесія У. Ц. Ради почалася 18. серпня н. с. в 7 год. веч. урочистим засіданням повної Ради в Троїцькім Народнім Домі. В цій сесії перший раз взяли участь члени Ради від неукраїнських народностей України, що стверджено з превидї на урочистім засіданню, присвяченім головно заявам і прийїтїм окремих партійних і національних груп в Раді.

По замкненню урочистого засідання і слїдуючого дня радилі „Мала Рада“, опісля 20, 21. і 22. н. ст. серпня були засідання повної Ради.

Мала Рада.

(Вечірнє засідання 18. серпня н. с.)

Засідання почало ся в год. 10^{1/2} вечером.

На внесок М. Грушевського В. Винниченко складає справозданне з поїздки секретарів в Петроград. Оставляючи на боці звісні з газет результати поїздки делегації, В. Винниченко подає до відома подробиці переговорів з правительством, які в найінтересніших моментах є слїдуючі: І. Церетелі, який на самім початку заявив, що згода остаєть ся в силі, перестудіювавши зміст статута, спитав ся здивований: „Тов. Винниченко, що воно таке?“ й зачав сей останній трактувати, як статут союзної держави. Правительство стоїть на становищі, що функції державної власти Секретаріат не може мати. Переговори Секретарів з правительственими експертами Нольдеом й Гальперном (юридична комісія) дали для правительства субстрат (підставу, основу) для його офіційного акту. Найбільше виступало правительство проти постанов § 19—20-го, на основі якого Рада дістала право публікації загальнодержавних законів що-їно після їх затвердження власним рішенням. Те саме відноситься до правительствених роз-

порядків. Довгі й часті розмови про територію правительства також не переконали. Делегація набрала переконання, що в деяких кругах правительства є стремління зіврати переговори в делегацію. Настрій правительства повертає направо, для нього акт з Українцями—непріємна, наязана спадщина по минулім кабінеті. Виїздячи, Секретарі рішили не заявляти розриву, заки не вислухають рішення Центральної Ради. Тому то в Петрограді осталося трьох секретарів.

Рафес доповнив в дечім реферат Винниченка. На інструкції правительства не давав санкції жаден із Секретарів. Вона—вислів поглядів правительства, а не згода, якої вкінці можна було добити ся, якби не станули на перешкодї слїдуючі факти: Богданівський інцидент, конфлікт з Фінляндією й загальний зворот у правительственій політиці. Люде остались ті, що перше, але відносини сил в краю інші й тому инше також відношенне до українського питання.

Виключення з Секретаріату портфельів для середняків поживня й правосуддя й домагання відступлення 4-ох місць для не-Українців явилось для Секретарів—делегатів наглим зворотом, про який перше не було мови.

На внесення Крижановського подано до відома членів Ради слїдуючу телеграму, яка саме прийїшла від Секретарів з Петрограду:

„Наві ми zorganizували наради

губернських комітетів. В нарадах брали участь комісарі (губернатори): Суковкин, Левицький, Іскрицький, Вязлов-Страдомський, Дорошенко й представники комітетів—чернігівського—Левицький і Олещенко.

Рішено повідомити Раду, що всі учасники нарад, приймаючи на увагу настрої, які тепер чанують у Петрограді, просять настійливо Раду заакцентувати тимчасову інструкцію, затверджену правительством 4-го серпня. Здаючи собі добре справу з неповнотою сей інструкції та передбачаючи рівночасно всі наслідки, які могли би виникнути наслідком розриву з правительством, учасники нарад приймають на себе відвічальність поставити отсе внесення, бо вони переконані, що життєві сили України в будучині ствердять правильність шляху, предложеного українською демократією, й приведуть до повного здійснення очікувань і справедливих змагань українського народу.—Барановський, Зарубін, Міцкевич“.

Після ряду заяв не-Українців і Українців (Винниченка, Порца й ин.) відложено засідання на слїдуючий день. Після обговорення звідомлення на Малій Раді—звідомлення се буде подане на повній Раді, яка й ухвалить відповідні резолюції. Засідання закінчило ся в 12 1/2 г. вночі.

За „Ділом“.

(Далі буде).

винувати людину. Товпа хотіла зробити самосуд над міліцією. Прибувши військові депутати даремно пробували успокоїти товпу. Коли прибувши власти хотіли забрати труп дядька, а поставила як умову видання трупа, що краянне відбудеться в присутності товпи, яка залежно від вислідів прийме міри проти міліціонерів. Віча, на котрих виступали більшовики, відбувалися цілу ніч. Дуже численна товпа зосталася коло трупа. Задумували уладити похід з трупом з військовою оркестрою через усе місто. Вранці прибув слідчий суддя й заявив, що слідство по закону мусить бути тайне. Товпа заявила, що не признає ніяких тайних судових доходжень. Труп лишився на місці, як і давніше, оточений величезною товпою. Настрій на Печерську тривожний.

В. С. В. У.

Київ у дні контр-революції.

Комітет оборони в Києві.

„День“ з 15. вересня н. ст. повідомляє: В Києві організувався Комітет оборони з представників всіх громадсько-політичних організацій. Туди ввійшли також представники Укр. Генерального Секретаріату, Укр. Ц. Ради й залізничних організацій.

Відозва до населення Києва.

„Русское Слово“ з 11. вересня н. ст. в телеграмі з Києва повідомляє: Видано отсю відозву до населення Києва: „Громадяно! Посягання контр-революціонерів з ген. Корніловим на чолі за найвищою владою в державі ставить перед органами влади завдання рішучої боротьби з промавами контр-революції. Завинаючи громадяно до спокою і до твердої оборони інтересів революції, заявляємо, що всі замах на здобуття революцією устрій, відкіль би вони не виходили, будуть здавлені всіма середниками військової й горожанської влади.“

Відозву сю підписали: Генеральний Секретаріат Української Центральної Ради, командант військ київського воєнного округу Оберучев, київський комісар Тимчасового Правительства Страдомський, київський городський голова Рябцов, начальник міліції, Виконуючий Комітет Ради робітничих депутатів, Київське Центральне Бюро професіональних союзів, представники політичних партій: соц.-дем. меншевиків, с.-д. більшовиків, с.-р., „Бунду“, українських с.-р., українських с.-д. і зєднаної жидівської соціалістичної партії.

Всеукраїнська Рада військових депутатів визнає У. Ц. Раду взяти в свої руки всю власть на Україні.

„Кіевская Мысль“ з 12. вересня н. ст. повідомляє: На нічній надзвичайній засіданню з 9. на 10. вересня н. ст. в звязку з подіями останньої хвилі Всеукраїнська Рада військових депутатів ухвалила отсю революцію:

„1) Беручи під увагу, що останні виступи контр-революційних сил в Петрограді й Головної Квартири загрожують завойованню революції, Всеукраїнська Рада військових депутатів визнає Українську Центр. Раду негайно взяти в свої руки через Генеральний Секретаріат всю власть на Україні. 2) В військових

справах Центральної Рада повинна приказати секретареві для військових справ переводити в життя постанови 2-го військового з'їзду і на наступному засіданню Ради пропонувати справоздання зі своєї діяльності для української армії.“

Телеграма Українського Генерального Секретаріату губернським і повітовим комісарам і предсідателям губернських і повітових земських управ.

„Русское Слово“ з 11. вересня н. ст. у телеграмі з Києва повідомляє:

Український Генеральний Секретаріат вислав губернським і повітовим комісарам і предсідателям губернських і повітових земських управ отсю телеграму:

„З огляду на небезпеку, яка грозить країні і цілій Росії зі сторони контр-революції, на основі постанови Української Центральної Ради Генеральний Секретаріат, який діє в тісних контактах з Тимчасовим Правительством, видає вам зарядження здержати ся од виконання розпорядків, як ген. Корнілова, так і інших начальних осіб, коли вони не потверджені Секретаріатом. Приказується ся бути готовими до здавлення контр-революційних виступів. Негайно подавати до відомого Генерального Секретаріату для внутрішніх справ про всі випадки ворожого відношення до Тимчасового Правительства, Української Центральної Ради, або П Генерального Секретаріату.“

Укр. Ц. Рада до солдатів-Українців.

„Кіевская Мысль“ з 13. вересня н. ст. повідомляє: Представник Української Центральної Ради при міністерстві війни Болотов розіслав отсю радіотелеграму:

„З поручення Генерального Секретаріату Української Центральної Ради подається ся до відомо всіх Українців у війську:

Контр-революційний заговор на чолі з ген. Корніловим загрожує всім здобуткам революції як в Росії, так і на Україні. Перемога Корнілова привела би до поневолення російської демократії і нового закріпощення України. Всі Українці у війську повинні всіма силами піддержувати Тимчасове Правительство в його боротьбі з контр-революціонерами. Кождий Українець, який не стане у сю рішучу хвилю в обороні революції, буде зрадником революції і всієї України.“

Ухвала виконуючого комітету Ради солдатських депутатів київського гарнізону.

„Кіевская Мысль“ з 12. вересня н. ст. повідомляє: Виконуючий Комітет Ради солдатських депутатів київського гарнізону на своїм надзвичайній засіданню постановив усіма силами піддержати Тимчасове Правительство й Укр. Центральну Раду у боротьбі з контр-революційним наступом Корнілова.

Невидруковані протиукраїнські прокламації.

„Утро Россія“ з 8. вересня н. ст. у телеграмі з Києва повідомляє: Несподіваний результат дала остання ревізія в друкарні бувшого „Двуглавого Орла“, яка нині називається „Обновление“ й якою завідувє секретарка „Двуглавого Орла“ Куделенко. Вступереч заяві, що нема нічого реакційного, ревізор при ревізії найшов приготовлені до складання прокламації: перша—ві-

дозва архимандрита Віталія до селанства Волині з вилученням факту заховання Українцями друкарні Почаївської Лаври й покликком до правих зєднати ся разом; друга—Товариства спасення Росії, звернено проти Українців. У відозві сказано: „Тепер нами на Україні правлять Німці в особах Українців. Не вільно терпіти! Народу, встань! Зломи їх!“

Застановлення „Кієвлянина“ і арештовання Шульгіна.

„Кієв. Мысль“ з 13. н. ст. вересня повідомляє:

Згідно з постановою Комітету ратовання революції вчора у ночі між ин. доквано ревізії у члена Держ. Думи й редактора „Кієвлянина“ В. Шульгіна. Ревізія тривала 2 1/2 години. Міліція старанно переглянула кабінет, інші кімнати й перебрала переписки й документи. По ревізії Шульгіна арештовано і в автомобілю відвезено до штабу кріпости, де поміщено його на головній варті. Вечером перевели його до помешкання, де завішено над ним домашній арешт.

Окремий Комітет для охорони революції постановив провізорично застановити видавання газети „Кієвлянина“.

Для повідомлення читачів „Кієвлянина“ про видану постанову Окремий Комітет дозволив редакції його випустити нині останнє число, яке містить тільки інформаційний матеріал і постанову про застановлення. „Діло“.

3 РОСІЙСЬКОГО ЖИТТЯ.

Питання коаліційного міністерства.

Після петроградської телеграфічної агенції знов почали ся переговори між членами правительства і представниками демократичної конференції. Тоді подав Набоков умови іменем групи міщанських представників. Церетелі заявив іменем представників демократичної конференції готовість до порозуміння під умовами, які може прийняти демократія. Члени правительства під проводом Керенського мали нараду в п'ятницю і суботу з московськими промишловцями, представниками демократичної конференції і кадетами. Освітлено порозуміння про коаліційне правительство для 7. жовтня. [Франкф. Цайт. з 8. жовтня рано].

Перше засідання вступного парламенту.

Петроградська телеграфічна агенція доносить: В магістраті зібрав ся 6. жовтня вступний парламент. Він вибрав предсідателем Чхеїдзе. Бюро вступного парламенту складається з 10 членів, між якими находять ся давні міністри Авксентієв і Чернов та інтернаціоналіст Троцький і більшовик Каменев. Предсідатель предложив взяти під нараду звіт про послів парламенту про переговори з правительством у справі утворення правительственной влади. Внесення Церетелі вести нараду на тайнім засіданні прийнято 105 голосами проти 70 (всіх послів є 170). На тайнім засіданні Церетелі подав до відомо хід переговорів послів демократичної конференції, представників московських промишловців та кадетської партії з членами правительства. Він сповістив, що переговори привели скоро до порозуміння що до всіх справ за винятком питання відповідальности кабінету перед вступним парламентом, яке викликало довгу й живу

дискусію. Вкінці погодили ся на одно рішення, в яким говориться ся, що правительство покликне офіційно вступний парламент, і він має право ставити запитання до правительства, яке мусить дати відповідь. Правительство є формально і юридично (правно) відповідальне перед вступним парламентом і ніякий кабінет не може лишити ся, як він не має довіри вступного парламенту.

(Франкф. Цайтунг з 8. жовтня рано).

Залізничний штрайк в Росії.

Петроградське телеграфічне бюро доносить: Предсідатель виділу забастовки залізничників розіслав дня 4. жовтня по всіх залізничних лініях телеграму, на основі якої з огляду на повільність, з якою правительство займається питанням підвищення жалування, увесь залізничний рух, окрім військових і муніційних потягів, буде здержаний в ночі дня 7. жовтня. Дня 4. жовтня оголосив Керенський поклик до всіх залізничників не збільшувати народного нещастя необдуманим способом поведення, тільки заждати кілька днів, коли це питання буде невідлічно полагоджено.

(Генер. Амцайгер з 7. жов. рано).

Безладде в середині Росії.

„Рѣч“ приносить вісти про послідні спустошення в фабриках орудій. З них виходить таке, що як петроградський, так і охтенський і казанський вибух, були ділом тих військ, які не хотіли йти на фронт. В Казані згинуло 600 людей, а салдати робили грабунки. Останніми днями запалено й менші муніційні фабрики, які доставляли муніцію для армії.

Робітники всіх паперових фабрик почали забастовку, яка, коли потріває довше, зробить труднощі для вчасного скликання Установчого Зібрання, бо недостатне на виборчі листи паперу, замовленого у фабриках.

В моголівській провінції на зібранню відмовило ся 8.000 солдатів йти на фронт і хотіло викликати розрухи, так що їх мусіли окружувати драгуни й козаки, щоб змушити їх до здачі.

(Генер. Амц. з 8 жов. рано).

СПРАВА МИРУ.

МИРОВИЙ ЗАЯВИ ДО ДЕМОКРАТІЇ УСЬОГО СВІТУ.

Петроградська телеграфічна агенція доносить: На послідній засіданню демократичної конференції заявив посол Дам, що конференція мусить висказати свою гадку про війну, тому предложив іменем меншевиків видати заяву до демократії усього світу. Зміст цього заяву такий:

Росія мусить провадити війну на два фронти, а се—проти зовнішніх противників і проти внутрішніх, які хочуть викликати протиреволюцію. Перед 6 місяцями проголосила Росія бажання миру без анексії і відшкодовань на основі права самоозначення народів. Тоді положення Росії було корисне, та вона не хотіла заключувати окремого мира без союзників. Тепер положення погіршило ся. Тепер поширюють ся вісти, що серед міжнародних елементів є намір заключити мир коштом Росії. Мир коштом одної з воюючих сторін примусив би світ до нової загрози війни й до нових узброєнь. Тому демократія вітає думку міжнародної соціалістичної конференції і видає заяву до демократії усього світу допомогти їй до мирових амагань.

Цей заяву аложило бюро конференції і предсідатель предложив

